

Publicerad 2013-07-17 17:40 av Fredrik P.

Öppen sommardagbok 1

M kom som finskt flyktingbarn till Önnestad i nordöstra Skåne under andra världskriget. En agronom på lantmannaskolan med egna barn tog emot den lille parveln. M föddes 1941. Efter kriget återvände M till sitt finska hem men kom åter till Sverige när han blivit tonåring.

Vi träffades första gången i 7:e klass i folkskolan. Jag var då 13 år och han 14 år.

Somrarna tillbringade vi i Hanöbukten i Yngsjö. Föräldrarna hade genomfört ett svartbygge 1950. Böterna hade snickaren med i sin kalkyl. Sommarstugorna byggdes monteringsfärdiga mitt i natten.

Försommarljuset gjorde att det gick att genomföra utan många extra strålkastare.

I slutet på 50-talet skildes M:s och mina vägar. Han utbildade sig till styckare på slakteriet i Kristanstad. (Det sas på den tiden att ett studiebesök där ofta ledde till att man blev vegetarian.)

För egen del började jag en handelskurs utanför Göteborg i Ljungskile. Jag blev en hejare på skrivmaskin. Eftersom jag tidigare gått på Hagströms musikskola och lärt mig grunderna i klarinettspel, uppnådde jag nu en oväntat bra teknik. Vi bildade ett litet skolband och fick spela för alla lärarna och eleverna i aulan. Vi spelade jazzstandards på gehör. Mina kamrater hanterade kontrabas, gitarr, piano och trummor.

Vintern 2013 ringer min telefon. Jag känner igen M:s röst och den skånska dialekten. Efter ett par månader ses vi i Stockholm och äter middag med våra respektive partners på Djurgården. Vi är nu båda i sjuttioårsåldern. I vårt samtal den kvällen börjar vi komplettera våra minnesbilder från barndomen. Sådant som jag levt ensam med i minnet blir nu delaktigt och fördjupat.

Sommarsemestern 2013 besöker jag min bror som övertagit mina framlidna föräldrars sommarstuga. Jag berättar om det unika mötet med M. Min bror blir förvånad och ser klurrig ut.

- Vänta lite, säger han, jag ska hämta en sak.

Han kommer med hög pall med grönmålade ben, sitsen brandkårsröd.

- Vänd upp och ned på pallen, fortsätter brodern.

Jag gör det och får syn på ett blyertstecknat hjärta med fyra namn.

"M och F och Gunnel och Berit". Minnet sviker när jag försöker att återerindra mig vilka dessa flickor var.

Underst i hjärtat står det ”Yngsjö 1955”.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredrik P. med Poeter.se id #6181 innehar upphovsrätten